

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๖)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ ได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ถูกจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๒ สาขาอาชีพ โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นเกณฑ์วัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๔) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้าง จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“มาตรฐานฝีมือ” หมายความว่า มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ข้อ ๓ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับ ให้เป็นดังนี้

(๑) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเขียนแบบเครื่องกล ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท

(๒) สาขาอาชีพช่างเชื่อมทิกสำหรับอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๓) สาขาอาชีพช่างเทคนิคระบบส่งกำลัง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบบาท

(๔) สาขาอาชีพช่างเทคนิคระบบไฮดรอลิก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท

(๕) สาขาอาชีพช่างเชื่อมระบบท่อในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบห้าบาท

(๖) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบบาท

(๗) สาขาอาชีพช่างเทคนิคห้องเย็นขนาดเล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบบาท

(๘) สาขาอาชีพพนักงานประกอบเครื่องปรับอากาศ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเจ็ดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบห้าบาท

(๙) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องกั๊ตอัตโนมัติ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบบาท

(๑๐) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องอัดฉีด ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสามสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบห้าบาท

(๑๑) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องไวร์คัทอีทีเอ็ม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสามสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบห้าบาท

(๑๒) สาขาอาชีพช่างขัดเงาแม่พิมพ์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบห้าบาท

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๑๒) คำว่า “วัน” หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง

ข้อ ๕ นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานในตำแหน่งงานหรือลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความรู้ความสามารถตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะครอบคลุมมาตรฐานฝีมือนั้นทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้น

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าก่อนหรือหลังประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้สิทธิให้ยื่นหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้นแก่นายจ้างโดยเร็ว

เมื่อนายจ้างได้รับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้จ่ายค่าจ้างตามอัตราในประกาศนี้ให้แก่ลูกจ้างนับแต่วันที่ได้หนังสือรับรองเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(หม่อมหลวงปิ่นตอhti สมิตี)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๖)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ กลุ่มอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น และกลุ่มอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ รวม ๑๒ สาขาอาชีพ เพื่อให้ผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๐ เป็นต้นไป ดังนั้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๒. ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้ศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดไว้ โดยวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ และความสามารถ ซึ่งในการจัดทำอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเพื่อศึกษาและจัดทำร่างอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๒ สาขาอาชีพ โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

๓. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดขึ้นในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ กลุ่มอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น และกลุ่มอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ รวม ๑๒ สาขาอาชีพ สรุปได้ดังนี้

๔.๑ นิยาม ตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า การทดสอบฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้แก่ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ผู้ประกอบการ หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือธุรกิจอย่างอื่น ทั้งที่เป็นนายจ้างและมีไต่ นายจ้างของผู้รับบริการฝึก

นายจ้าง หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

ลูกจ้าง หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

นายทะเบียน หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๔.๒ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ รายละเอียดเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ โดยพอจะสรุปในภาพรวมได้ดังนี้

(๑) มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ระดับ ๑ ผู้เข้ารับการทดสอบต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์นับถึงวันสมัครเข้ารับการทดสอบ และมีประสบการณ์การทำงานหรือประกอบอาชีพเกี่ยวกับสาขาอาชีพ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของแต่ละสาขาอาชีพ หรือผ่านการฝึกฝีมือแรงงานหรือฝึกอาชีพในสาขาอาชีพตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของแต่ละสาขาอาชีพและมีประสบการณ์จากการฝึกหรือปฏิบัติงานในกิจการในสาขาที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติของแต่ละสาขาอาชีพ หรือเป็นผู้ที่จบการศึกษาไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้อง

(๒) มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ระดับ ๒ ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องมีประสบการณ์การทำงาน หรือประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่า ๑ ปี หรือ ๒ ปี ในบางสาขาอาชีพ นับตั้งแต่ได้รับหนังสือรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ระดับ ๑ หรือได้คะแนนรวมในการทดสอบระดับ ๑ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ สามารถเข้ารับการทดสอบได้ทันที โดยไม่ต้องรอรระยะเวลา ๑ ปี

๔.๓ การทดสอบ เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ

๕. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข ซึ่งเมื่อศึกษาและพิจารณาข้อมูล ตามหลักเกณฑ์ จะเห็นได้ว่าแต่ละสาขาอาชีพมีมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่จะกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกันตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับนั้น ๆ

๖. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงานไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี หรือมิได้ให้ลูกจ้างทำงานในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม^{*} ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์ การตัด เก็บเกี่ยวพืชผล การทำนุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์ การเก็บบรรดาสิ่งทิ้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟืน กาน โคน ลิด เลื่อย ฝ่า ถาก ทอน ขุด ซักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้านา หรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกั้นน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มีใช้การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยง จับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๗. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือนี้มุ่งที่จะคุ้มครองลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในแต่ละสาขาอาชีพและแต่ละระดับ ให้ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมและเป็นธรรม

^{*} คำชี้แจงกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงแรงงาน เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

๘. นายจ้างที่จ้างลูกจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ให้จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้างรายใดได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแล้ว ส่วนนายจ้างรายใดที่ยังจ่ายน้อยกว่าค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ให้ปรับค่าจ้างให้ไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

สรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญ)
และอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๒ สาขาอาชีพ

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า
๑. กลุ่มอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ ได้แก่	
๑.๑ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเขียนแบบเครื่องกล	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการอ่านแบบและเขียนแบบภาพ ๒ มิติ การฉายภาพแบบมาตรฐานยุโรป และการฉายภาพแบบมาตรฐานอเมริกา โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ออกแบบ (CAD) และโดยใช้เครื่องมือเขียนแบบ	๔๖๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการอ่านแบบและเขียนภาพประกอบและภาพแยกชิ้นส่งงานเป็นภาพ ๒ มิติ และ ๓ มิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ออกแบบ (CAD) กำหนดความคลาดเคลื่อนทางเรขาคณิต (Geometrical Tolerance) และเขียนแบบภาพแผ่นคลี่รูปทรงเรขาคณิตพื้นฐาน	๕๕๐
๑.๒ สาขาอาชีพช่างเชื่อมทิกสำหรับอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการใช้เครื่องเชื่อมทิก (TIG) เชื่อมประสานโลหะจำพวกเหล็กกล้าคาร์บอน และสแตนเลสที่เป็นแผ่น เป็นรูปพรรณ สำหรับงานโครงสร้าง เป็นชิ้นส่วนเครื่องจักรกล และเป็นท่อ หรือชิ้นส่วนผิวโค้ง โดยการเชื่อมต่อดั่วที่ และการเชื่อมต่อนด้วยท่าราบ และท่าเชื่อมระดับ โดยมีความหนาของชิ้นงานเชื่อมตั้งแต่ ๑.๕ มิลลิเมตรขึ้นไป และตรวจสอบหาข้อบกพร่องหลังการเชื่อมด้วยสายตา	๕๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการใช้เครื่องเชื่อมทิก (TIG) เชื่อมประสานโลหะจำพวกเหล็กกล้าคาร์บอน สแตนเลสที่เป็นแผ่น เป็นรูปพรรณ สำหรับงานโครงสร้าง เป็นชิ้นส่วนเครื่องจักรกล และเป็นท่อ หรือชิ้นส่วนผิวโค้ง โดยการเชื่อมต่อดั่วที่ด้วยท่าตั้ง ท่าเหนือศีรษะ และต่อแผ่นกับท่อด้วยท่าตั้ง โดยการเชื่อมต่อนด้วยท่าตั้ง ความหนาของชิ้นงานเชื่อมตั้งแต่ ๐.๘ มิลลิเมตรขึ้นไป สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม และตรวจสอบรอยเชื่อมแบบใช้สารแทรกซึม	๖๐๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑.๓ สาขาอาชีพช่างเทคนิคระบบส่งกำลัง	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการซ่อมบำรุง และตรวจสอบภาพระบบส่งกำลังเบื้องต้น ตามคู่มือการใช้งาน/การซ่อมบำรุง สามารถเปลี่ยน-ถ่ายสารหล่อลื่นตามกำหนด ตลอดจนการใช้เครื่องมือช่าง เครื่องมือกล เครื่องมือวัดพื้นฐานสำหรับการบำรุงรักษาระบบส่งกำลัง โดยอยู่ภายใต้คำแนะนำของหัวหน้างาน	๔๕๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการอ่านแบบ และประกอบติดตั้ง อุปกรณ์ ระบบส่งกำลัง ตรวจสอบความบกพร่องของชิ้นส่วน ทดสอบระบบส่งกำลังหลังติดตั้งระบบส่งกำลังให้ตรงตามแบบประกอบ และแบบติดตั้ง	๕๕๐
๑.๔ สาขาอาชีพช่างเทคนิคระบบไฮดรอลิก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการใช้งานระบบไฮดรอลิกเบื้องต้น สามารถตรวจสอบหาข้อบกพร่องจากการใช้งานปกติ สามารถถอด/เปลี่ยนชิ้นส่วนและประกอบคืนได้ สามารถใช้เครื่องมือและบำรุงรักษาเครื่องมือได้อย่างถูกต้อง สามารถทดลองการทำงานของระบบเบื้องต้นได้อย่างปลอดภัย และจัดทำบันทึกการซ่อมบำรุง	๔๖๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการติดตั้งระบบไฮดรอลิกสามารถอ่านสัญลักษณ์ตามมาตรฐาน DIN ISO ๑๒๑๙ และวงจรในระบบไฮดรอลิก การเลือกอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการประกอบ วางแผนจัดลำดับการติดตั้ง การติดตั้งระบบไฮดรอลิก การเชื่อมต่อระบบได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัยต่อการใช้งาน สามารถทดสอบระบบการทำงานหลังการติดตั้งได้อย่างปลอดภัย และสามารถจัดทำบันทึกการประกอบติดตั้ง	๕๕๐
๒. กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น ได้แก่	
๒.๑ สาขาอาชีพช่างเชื่อมระบบท่อในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการทำงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน ตรวจสอบเครื่องมือ อุปกรณ์และชิ้นงานในการเชื่อมและเชื่อมชิ้นงานแบบไม่ใช้ฟลักซ์	๔๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการเชื่อมแบบใช้ฟลักซ์กับวัสดุต่างชนิด การเชื่อมที่มีความซับซ้อน และถอด - ประกอบ เพื่อแก้ไขชิ้นงานที่ผ่านการเชื่อม	๔๘๕
๒.๒ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน เตรียมอุปกรณ์ และเครื่องมือก่อนการติดตั้งเครื่องปรับอากาศ รวมถึงมีความสามารถในการ ล้างย่อย และล้างใหญ่เครื่องปรับอากาศ	๓๘๕
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการซ่อมและติดตั้งเครื่องปรับอากาศตามคู่มือบริการ รวมถึงการตรวจสอบและทดสอบหลังการล้างย่อยและล้างใหญ่	๔๗๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๒.๓ สาขาอาชีพช่างเทคนิคห้องเย็นขนาดเล็ก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลซึ่งมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน การจัดเตรียมและจัดเก็บเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และการบำรุงรักษาตามกำหนดเวลาของเครื่องทำความเย็นขนาดเล็ก	๓๘๕
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลซึ่งมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการติดตั้งซ่อมเครื่องทำความเย็นขนาดเล็ก (โดยไม่เปิดระบบสารทำความเย็น) และงานปรับตั้งอุปกรณ์การทำงานของเครื่องทำความเย็นขนาดเล็ก	๔๗๐
๒.๔ สาขาอาชีพพนักงานประกอบเครื่องปรับอากาศ	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลซึ่งมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบและความปลอดภัยในการทำงาน ตรวจสอบเครื่องมือ/เครื่องจักรก่อนการปฏิบัติงาน ประกอบเครื่องปรับอากาศในสายการประกอบได้ไม่น้อยกว่า ๕ ขั้นตอน ได้แก่ การประกอบคอยล์ การประกอบมอเตอร์พัดลม การประกอบ E-Box การดูดน้ำยากลับ (Recovery) การประกอบแฟร้นท์ การประกอบฟรอนเพลท การติดเนมเพลท การถอดหัวคอปเปอร์ การจัดเตรียมคู่มือและส่วนประกอบอื่นๆ การประกอบโฟม การประกอบกล่อง การติดป้ายชื่อรุ่น (Label) การประกอบคอมเพรสเซอร์ การตัดคอยล์ (L - Bend) การประกอบสต็อปลาวาล์ว การแฉกคัม การประกอบท่อทองแดง การประกอบตะแกรง การติดฟุตตี้ การประกอบชาวด์พรุฟ การประกอบชาดั่งมอเตอร์ การประกอบใบพัดลม การประกอบฝาครอบด้านบน (Top Plate) การรัดสายพีพีแบนด์ การเชื่อมต่อ การทดสอบรอยรั่ว การทดสอบ Hi - Volt และการทดสอบการทำงาน	๓๗๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลซึ่งมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องเบื้องต้นจากการประกอบเครื่องปรับอากาศ ตรวจสอบเครื่องปรับอากาศที่ประกอบเสร็จ และประกอบเครื่องปรับอากาศในสายการประกอบได้มากกว่า ๑๐ ขั้นตอน ได้แก่ การประกอบคอยล์ การประกอบมอเตอร์พัดลม การประกอบ E - Box การดูดน้ำยากลับ (Recovery) การประกอบแฟร้นท์ การประกอบฟรอนเพลท การติดเนมเพลท การถอดหัวคอปเปอร์ การจัดเตรียมคู่มือและส่วนประกอบอื่นๆ การประกอบโฟม การประกอบกล่อง การติดป้ายชื่อรุ่น (Label) การประกอบคอมเพรสเซอร์ การตัดคอยล์ (L - Bend) การประกอบสต็อปลาวาล์ว การแฉกคัม การประกอบท่อทองแดง การประกอบตะแกรง การติดฟุตตี้ การประกอบชาวด์พรุฟ การประกอบชาดั่งมอเตอร์ การประกอบใบพัดลม การประกอบฝาครอบด้านบน (Top Plate) การรัดสายพีพีแบนด์ การเชื่อมต่อ การทดสอบรอยรั่ว การทดสอบ Hi - Volt และการทดสอบการทำงาน	๔๕๕

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๓. กลุ่มอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ ได้แก่	
๓.๑ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องกัดอัตโนมัติ	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักการทำงานของเครื่องกัดอัตโนมัติ ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการทำงาน สามารถจับยึด และตั้งศูนย์ชิ้นงานบนเครื่องกัดอัตโนมัติ สามารถควบคุมการปฏิบัติงานกัด และตรวจสอบสภาพความผิดปกติ ขณะทำงานรวมถึงสามารถตรวจสอบขนาดชิ้นงานตามแบบตลอดจนดูแลและบำรุงรักษาเครื่องกัดอัตโนมัติและเครื่องมือวัดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	๔๕๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการสร้างโปรแกรมเอ็นซี เพื่อกัดชิ้นงานจากระบบควบคุมของเครื่องกัดอัตโนมัติ สามารถกำหนดขั้นตอนการผลิตชิ้นงาน กำหนดเครื่องมือตัด และเงื่อนไขในการกัด สามารถกำหนดและสอบทานในการบำรุงรักษาเครื่องกัดอัตโนมัติ และเครื่องมือวัด รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลปัญหาระหว่างการผลิต	๕๕๐
๓.๒ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องอีดีเอ็ม	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักการทำงานของเครื่องอีดีเอ็ม รวมถึงปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการทำงาน สามารถเตรียมงาน ควบคุมการปฏิบัติงานและตรวจสอบสภาพความผิดปกติขณะทำงาน สามารถตรวจสอบขนาดชิ้นงานและผิวชิ้นงานอีดีเอ็ม ตลอดจนดูแลและบำรุงรักษาเครื่องอีดีเอ็มและเครื่องมือวัดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	๔๓๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการวางแผนการใช้วัสดุและวางแผนการทำอิเล็กโทรด รวมถึงการกำหนดจำนวนอิเล็กโทรดได้อย่างเหมาะสม สามารถกำหนดเงื่อนไขและปรับค่าพารามิเตอร์ที่เหมาะสม เพื่อให้เครื่องอีดีเอ็มทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถกำหนด และสอบทานการบำรุงรักษาเครื่องอีดีเอ็มและเครื่องมือวัด	๕๑๕
๓.๓ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องไวร์คัทอีดีเอ็ม	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักการทำงานของเครื่องไวร์คัทอีดีเอ็ม ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการทำงาน สามารถจับยึดและตั้งระนาบชิ้นงานรวมถึงตั้งศูนย์งานและลวดได้อย่างถูกต้อง สามารถควบคุมการปฏิบัติงาน และตรวจสอบสภาพความผิดปกติขณะทำงาน สามารถตรวจสอบขนาดชิ้นงานตามแบบ ตลอดจนดูแลและบำรุงรักษาเครื่องไวร์คัทอีดีเอ็มและเครื่องมือวัดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	๔๓๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการสร้างโปรแกรมเอ็นซีเพื่อตัดชิ้นงานจากระบบควบคุมของเครื่องไวร์คัทอีดีเอ็ม สามารถกำหนดขั้นตอนการผลิตชิ้นงานกำหนดลวด และเงื่อนไขในการตัด สามารถกำหนดและสอบทานในการบำรุงรักษาเครื่องไวร์คัทอีดีเอ็มและเครื่องมือวัด รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลปัญหาระหว่างการผลิต	๕๑๕

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๓.๕ สาขาอาชีพช่างขัดเงาแม่พิมพ์	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการขัดเงาแม่พิมพ์ระดับผิวเรียบ (ผิวที่มีความเรียบผิวเฉลี่ย ๒.๑๕ - ๐.๕๐ $\mu\text{m Ra}$) โดยปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการทำงาน สามารถเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ในการขัดผิว ดำเนินการขัดผิวเพื่อลบรอยที่เกิดจากกระบวนการตัดเฉือนด้วยเครื่องจักรให้มีระดับผิวเรียบ สามารถตรวจสอบความเรียบของผิวขัดด้วยสายตาและแผ่นเทียบผิวตลอดจนดูแลและบำรุงรักษาเครื่องมือ และอุปกรณ์ในการขัดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	๓๘๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการขัดเงาแม่พิมพ์ระดับผิวละเอียด (ผิวที่มีความเรียบผิวเฉลี่ย ๐.๕๐ - ๐.๓๐ $\mu\text{m Ra}$) สามารถเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ในการขัดผิว ดำเนินการขัดผิว รวมถึงสามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า (ตะไบไฟฟ้า) หัวหมุนที่มีแรงบิด (หัวกรอ) และคลื่นไฟฟ้าความถี่สูง เพื่อช่วยในการขัดผิวได้	๔๕๕

หมายเหตุ ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติแต่ละสาขาอาชีพ ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ที่เว็บไซต์ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน <http://www.dsd.go.th> หรือที่ <http://www.dsd.go.th/standard> หรือสำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน กลุ่มงานกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทร/โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๔๔๘๗

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๖) ดังกล่าวโดยทั่วกัน

กระทรวงแรงงาน
๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙